

سلاح رژیم‌های دیکتاتوری

ترور، زندان و وحشت آخرین حربه رژیم‌های دیکتاتوری برای ادامه حکومت غیرقانونی بر کشور است. اصولاً زمانی که حاکمیتی اندیشه دیکتاتوری را اعمال می‌کند سبب ایجاد یک سری نابسامانی‌های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی در کشور می‌گردد چرا که هیچوقت یک تفکر دیکتاتورگونه توانایی درک واقعیت‌های حاکم بر جهان و جامعه را ندارد. ایجاد نابسامانی‌های مختلف جامعه را به طرف انفجار پیش می‌برد و این گونه رژیم‌ها با ترور، زندان و وحشت سعی می‌کنند جلوی این انفجار را بگیرند. حذف فیزیکی مخالفین شروعی برای ایجاد گردابی است که با ادامه آن حاکمیت‌های خود را به تدریج وارد این گرداب می‌کنند، گردابی که در نهایت خود آنان را بلعیده و سرمایه‌های ملی یک کشور را چه از لحاظ انسانی و چه مادی دچار آسیب‌های غیرقابل جبران می‌نماید.

جمهوری اسلامی جزء این گروه از حاکمیت‌هاست، در واقع این گرداب را از شروع به قدرت گرفتن در همان سال‌های اولیه حکومت بین سال‌های 63-60 با کشتار بسیاری از مخالفین خود ایجاد نمود. این گرداب امروزه چنان عمیق گشته که بیرون آمدن از آن تقریباً محال به نظر می‌رسد، گردابی که کشورمان را به ورطه نابودی سوق داده است.

در چنین شرایطی جریان‌های مخالف رژیم چه آنان که سابقه مبارزاتی دارند و چه آنان که زانیده عملکرد این رژیم است فرصت آنرا می‌یابند که از طرق مختلف مخالفت‌های خود را ابراز کنند. رژیم از یک طرف دریافته که وجود آزادی‌های نسبی می‌تواند از مشکلات متعدد کشور بکاهد و از طرف دیگر نمی‌تواند این آزادی‌های نسبی را عمل کند چرا که این آزادی‌ها شروعی برای برهم چیدن بساط رژیم دیکتاتوریشان نگردیده.

جنایت این رژیم به تمامی جهانیان روشن و جهان غرب می‌داند مردم ایران این رژیم ضدانسانی را با مبارزات مداوم خود هرچه زودتر سرنگون می‌نماید.

ما تمامی جریان‌های مخالف رژیم ایران با همبستگی و اتحاد می‌توانیم آزادی و دموکراسی را به ایران عزیزمان ارزانی داریم.

حسن سعید نیا تهرانی (آلمان)